

[Handelsministeren.]

altsaa slet ikke saaledes, at min Henvendelse førte til, at Bankerne standsede deres Kredit. Den var paa Forhaand begrænset til 9 Mill. Kr. for de 3 Banker tilsammen, og jeg tror ikke, efter den Oplysning, jeg fik, at det under nogen Form havde været muligt at faa denne Kredit udvidet.

Nu siger man: Ja, det kan alt sammen være meget godt. Og man gentager, hvad man har sagt før: Handelsministeren foretager sig gennem Maaneder intet, der kan redde Selskabet. Jeg maa gentage indtil Trivialitet, at jeg har ingen Beføjelse til at sanere private Selskaber. Det er Bestyrelsen, det er Ledelsen, der skal gøre det. Der forelaa ikke for mig nogen Udtalelse, der blot antydede, at Burmeister & Wain var i saadanne Vanskeligheder, at der var Tale om andet, end at man manglede nogle Penge til at sætte ny Produktion i Gang. Der forelaa ikke for mig Oplysninger om, at Selskabet var i den Situation, som det senere viste sig at være.

Forholdet vilde rimeligvis have været det, at hvis man kunde have dokumenteret, at den nye Produktion, som man foregav at ville have Pengene til, virkelig var af den Beskaffenhed, af det Omfang, af den Interesse, at 3 Mill. Kr. kunde være et passende Beløb at laane, saa vilde det Beløb højst sandsynligt være blevet stillet til Firmaets Raadighed. Der var ingen, der tvivlede paa — i alt Fald tvivlede jeg ikke derpaa —, at Selskabet var et Selskab, der var i Virksomhed, men at dets Kapitaler var bundne, og at der var visse Vanskeligheder, der var opstaaet derved, at Selskabet ikke længere kunde opretholde den Produktion, som Selskabet hidtil havde haft. Man kunde jo heller ikke tro, at et Selskab af den Art som det, der her er Tale om, med en Balance paa 107 Mill. Kr., med en Egenkapital paa over 50 Mill. Kr., med en Aktiekapital paa 35 Mill. Kr. og store Reserver, og som faktisk intet har tabt paa sine Debitorer, ikke skulde kunne taale et daarligt Aar, det har jeg i hvert Fald aldrig haft nogen Forestilling om. Derfor er det ganske med Urette, at man nu foreholder mig, at jeg straks, da Direktør Overgaard kom og spurgte om det bemeldte Laan eller Kaution,

skulde være gaaet til at træffe Foranstaltninger til at faa Selskabet saneret.

Det ærede Medlem Hr. Christmas Møller spurgte mig, om der ikke blev foretaget økonomiske Dispositioner overfor Selskabet paa et senere Tidspunkt. Det, det ærede Medlem her sigter til, er naturligvis Spørgsmaalet om, hvor vidt Kravet om de Sikkerheder, som Handelsministeriet og Staten har for sin Kredit til Selskabet, er blevet udvidet, og naturligvis ogsaa Spørgsmaalet om, hvorvidt de kan afkræftes eller ikke. Jeg tror ikke, der kan siges noget imod de Sikkerhedskrav, vi har stillet, da Forholdene med Hensyn til Selskabets Vanskeligheder blev saa nogenlunde bekendt for os. Jeg vil derfor være rede til at give alle de Oplysninger, der kan gives vedrørende dette Forhold, naar vi kommer til Udvalgsbehandling — her er for Resten ikke noget at skjule.

Men summa summarum, hvad kunde det have nyttet, om jeg havde uddaant de 3 Millioner eller 6 Millioner eller 10 Mill. Kr., naar Forholdet var det, som det nu foreligger oplyst, at Selskabet skulde have 15 Mill. Kr. for overhovedet at fortsætte paa den gamle Maade. Det kan jo ikke nytte, at man bliver ved med at lægge Ansvar over paa mig enten paa den ene eller den anden Maade. Det var de Forhold, som Selskabet havde arbejdet sig ind i, der førte til Katastrofen, og ikke den Omstændighed, at jeg, da de kom og bad om de 3 Mill. Kr., sagde: det maa vi jo se paa. Det er noget helt andet, der her kommer i Betragtning. Og jeg vil paastaa, at en hvilkensomhelst Henvendelse, der kommer til Handelsministeriet om Laan eller Kaution, vil blive modtaget paa samme Maade. Vi maa dog først se paa, om der er Grundlag for at give Folk de Penge, de begærer.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Munch-Petersen har Ordet for en kort Bemærkning.

Munch-Petersen: Det kan ikke nytte, at det konservative Folkepartis og Venstres Ordførere søger at udviske det Ansvar, Burmeister & Wain's Ledelse har. Det er denne Ledelse, der har taget Profitten og hensynsløst taget den, og som, efter at